

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311643648/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Nationalbevidsthed, som levede i denne unge Kejserstad, der udvidede sig fabelagtigt og overalt skiftede sin gamle spidsborgerlige Ham om med en, der straaede i storstadsmæssige Farver. Og selve det ofte pralende, noget ufine og stortalende, som mødte en dernede, var Udtryk for en vis barnlig Glæde, der ogsaa havde sine yndefulde Sider. Jeg tror, at man skal lede længe i Nationernes Hverdagsliv, for at finde noget saa rørende stemningsfuldt som Berlinernes Hurraraaben for deres gamle Kejser hver Dag, naar Vagtparaden trak op.

Kompagniet kom marcherende, blankt pudset, med alle Geværløb lysende i lige Linie og hele Regimentsmusikken i Spidsen, ned ad Friedrichsstrasse, svingede om ved Linden og svulmede paa Vejen op til noget som et Regiments Omfang ved alle de Mennesker, der gik med, i Takt efter Musikken, paa Fortovene og ude under Lindetræerne. Der var et eget Udtryk af komisk Alvor over disse Folk, som det kommer over voksne Mennesker, naar de løber efter Soldater og uvilkaarligt af Musikken tvinges ind i Cadence med den.

Man naaede den gamle Kejsers Palais.

Der blev kommanderet: Gevær paa Skulder! og mens Soldaterne saae til højre, og deres Fødder slog mod Asfalten i reglementeret preussisk Parademarche, vendtes alle civile Hoveder og Blik op imod Hjørnevinduet i Palaict, dér hvor tætte Ranker vild Vin slyngede sig ned mod Vinduesposten. Gardinerne skiltes — og alle Munde raabte, alle Hatte blev svingede og svajede, den gamle graa Kejser stod der med Uniformen strengt tilknappet men det venligste Oldingesmil om Munden og i de blaa Øjne.

Der har for mig altid været noget af H. C. Andersens Rejsekammeraten i det Optrin. Hver eneste Dag, der gik, løb Berlinerne efter deres fine Militær hen at raabe Hurra for den rare gamle Kejser, der havde gjort det hele Rige saa stort og anset og mægtigt. Og han stod dér, nikkede til dem som til sine Børn og glædede sig selv barnligt over sine Soldaters stramme Holdning og Undersaatternes Jubel. —

Naar man nu, efter at han er død, kommer ind i hans Hus, hvor alting endnu staar, som da han levede, er der meget, som bidrager til